

РОЗГЛЯНУТО

Вченою радою Протокол № 13
від 24.11 2023 року

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Пенітенціарної академії України
від 24.11 2023 року № 724/08

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ АКАДЕМІЇ УКРАЇНИ

Це Положення про підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Пенітенціарної академії України (далі – Положення) складене на основі Законів України «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», постанови Кабінету Міністрів України «Питання навчання студентів та стажування (наукового стажування) аспірантів, ад'юнктів і докторантів, наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном» від 13 квітня 2011 року № 411, постанов Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 року № 800 у частині затвердженого «Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» зі змінами від 27 грудня 2019 року № 1133 «Про внесення змін до Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», а також «Методичних рекомендацій для професійного розвитку науково-педагогічних працівників», затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 4 грудня 2020 року № 1504.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення визначає процедуру, форми, види, напрями, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників Пенітенціарної академії України (далі – Академії), а також процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.2. Академія сприяє професійному розвитку своїх науково-педагогічних працівників.

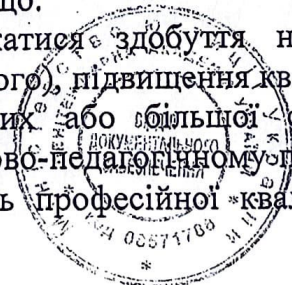
1.3. Метою підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення її якості.

1.4. Професійний розвиток науково-педагогічних працівників передбачає безперервний процес набуття нових та вдосконалення раніше набутих професійних та загальних компетентностей, необхідних для професійної діяльності, передбачає постійну самоосвіту та інші види і форми професійного зростання і може здійснюватися шляхом формальної та неформальної освіти, стажування, здійснення професійної діяльності тощо.

1.5. Професійним розвитком може вважатися здобуття наступного ступеня вищої освіти (освітньо-наукового, наукового), підвищення кваліфікації, стажування та/або самоосвіта, виконання нових або складніших професійних обов'язків тощо, що дає змогу науково-педагогічному працівнику підтримувати належний або покращувати рівень професійної кваліфікації і

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
Старший інспектор відділу
документального забезпечення
ПАУ

О.В. Шевченко

триває впродовж усього періоду його професійної діяльності.

1.6. Науково-педагогічні працівники Академії можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.7. Науково-педагогічний працівник має право на визначення траєкторії свого професійного розвитку, його змістовної частини, а також на самостійне обрання конкретних форм, видів, напрямів та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації).

1.8. Підвищення кваліфікації науково-педагогічні працівники здійснюють з відривом та/чи без відриву від освітнього процесу. У разі підвищення кваліфікації з відривом від основного місця роботи науково-педагогічний працівник, який направлений на підвищення кваліфікації, має право на гарантії і компенсації, що передбачені чинним законодавством України.

2. ФОРМИ ТА ВИДИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

2.1.1. Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо.

2.1.2. Основними видами підвищення кваліфікації є навчання за програмою підвищення кваліфікації, стажування, участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо. Окремі види діяльності науково-педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, здобуття вченого звання) можуть бути визнані як підвищення кваліфікації відповідно до цього Положення.

3. ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

3.1. Періодичність та обсяги підвищення кваліфікації

3.1.1. Науково-педагогічні працівники Академії підвищують свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років.

3.1.2. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації встановлюється в кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою і для науково-педагогічних працівників Академії протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС (180 год.).

3.1.3. Накопичувальна система передбачає можливість враховувати обсяги підвищення кваліфікації чи інших видів професійного удосконалення, які визнаються як підвищення кваліфікації і які здійснювалися науково-педагогічним працівником будь-коли впродовж п'яти останніх років з дня обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками, або року останнього підвищення кваліфікації.

3.1.4. Підвищення кваліфікації науково-педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації Академії на певний рік.

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
Старший інспектор відділу
документального забезпечення
ПАУ

С.В. Рижовська

3.1.5. Науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Академії на відповідний рік згідно з цим Положенням.

3.2. Суб'єкти підвищення кваліфікації

3.2.1. Суб'єкт підвищення кваліфікації це заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична або фізична особа, у тому числі фізична особа – підприємець, що провадить освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

3.2.2. Суб'єкт підвищення кваліфікації може організовувати освітню діяльність у сфері підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої діяльності та/або за місцем роботи науково-педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

3.2.3. Науково-педагогічні працівники мають право підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

3.3. Навчання за програмою підвищення кваліфікації

3.3.1. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її розробника (розробників); найменування; мету; напрям; зміст; обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або кредитах ЄКТС, форму (форми) підвищення кваліфікації; перелік компетентностей, що вдосконалюватимуться/набуватимуться (загальні, фахові тощо).

3.3.2. Програма може містити інформацію стосовно розподілу годин за видами діяльності (консультація; аудиторна, практична, самостійна і контрольна робота тощо); особи (осіб), які виконують програму (рівень вищої освіти, категорія, науковий ступінь, педагогічне/вчене звання, місце та/або досвід роботи тощо); строків виконання програми; місця виконання програми (за місцезнаходженням суб'єкта підвищення кваліфікації та/або за місцезнаходженням замовника тощо); очікуваних результатів навчання; вартості (у разі встановлення) або безоплатного характеру надання освітньої послуги; графіка освітнього процесу; мінімальної та максимальної кількості осіб в групі; академічних, професійних можливостей за результатами опанування програми; можливості надання подальшої підтримки чи супроводу; додаткових послуг (організація трансферу, забезпечення проживання і харчування, перелік можливих послуг для осіб з інвалідністю тощо); документа, що видається за результатами підвищення кваліфікації тощо.

3.3.3. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

3.3.4. Суб'єкти підвищення кваліфікації забезпечують відкритість і доступність інформації про кожну власну програму підвищення кваліфікації шляхом її оприлюднення на своїх веб-сайтах.

3.4. Стажування
ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
 Старший інспектор відділу
 документального забезпечення
 ПАУ

М. С. Широва

3.4.1. Стажування є основним складником професійного розвитку науково-педагогічних працівників.

3.4.2. Стажування – це набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань.

3.4.3. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

3.4.4. Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію щодо обсягу (тривалості) програми та очікуваних результатів навчання.

3.4.5. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування науково-педагогічним працівником.

3.4.6. Між Академією, науково-педагогічний працівник (працівники) якої проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох науково-педагогічних працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

3.4.7. За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

3.4.8. Стажування науково-педагогічних працівників Академії може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах.

3.4.9. У випадку, якщо стажування науково-педагогічних працівників Академії здійснюється в закладі освіти або науковій установі, керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

3.4.10. Стажування науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію.

3.5. Організація роботи з підвищення кваліфікації

3.5.1. Науково-педагогічні працівники направляються на підвищення кваліфікації згідно з річним планом підвищення кваліфікації, який затверджується проректором з освітньо-наукової роботи Академії.

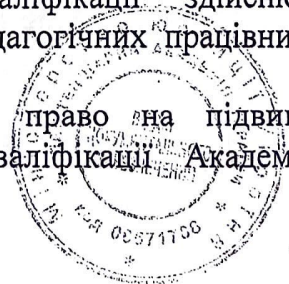
3.5.2. План підвищення кваліфікації закладу освіти на відповідний рік включає список науково-педагогічних працівників, які повинні пройти підвищення кваліфікації у цьому році та може містити додаткову інформацію щодо суб'єктів, обсягу тощо.

3.5.3. На підставі плану підвищення кваліфікації здійснюється фінансування підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників в межах наявного кошторису.

3.5.4. Науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Академії на

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
Старший інспектор відділу
документального забезпечення
ПАУ

М.В. Шевченко

відповідний рік за власний рахунок або за рахунок донорських, грантових коштів тощо.

3.5.5. Направлення на навчання працівників за межі України здійснюється відповідно до «Положення про навчання студентів та стажування (наукове стажування) аспірантів, ад'юнктів і докторантів, наукових і науково-педагогічних працівників у провідних вищих навчальних закладах та наукових установах за кордоном», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 року № 411, а також фізичними та юридичними особами на підставі договорів, укладених іноземними закладами вищої освіти науковими та іншими установами.

3.6. Визнання результатів підвищення кваліфікації

3.6.1. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору з науково-педагогічними працівниками.

3.6.2. У випадку підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівником в Академії за місцем роботи (за виключенням структурного підрозділу, в якому працює науково-педагогічний працівник, тобто безпосереднього місця роботи) його результати не потребують визнання вченою радою.

3.6.3. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

3.6.4. Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації або результати підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) потребують визнання вченою радою Академії, яка приймає рішення про визнання чи невизнання результатів підвищення кваліфікації.

3.6.5. Визнаватися як підвищення кваліфікації можуть окремі види діяльності науково-педагогічних працівників, зокрема:

- участь науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності, що зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік;

- наукове стажування, один тиждень якого зараховується в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС;

- результати навчання набуті шляхом інформальної освіти (самоосвіти) в обсязі не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік (для науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне звання);

- здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового/освітньо-творчого) рівня (доктора філософії) або наукового рівня (доктора наук) вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань в обсязі відповідно до встановленого обсягу освітньої, освітньо-наукової або наукової програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих)

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
Старший інспектор відділу
документального забезпечення
ПАУ

М.С. Меровська

результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти;

- здобуття вченого звання доцента, старшого наукового співробітника або професора.

3.7. Документ про підвищення кваліфікації

3.7.1. За результатами проходження підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається відповідним суб'єктом підвищення кваліфікації.

3.7.2. У документі про підвищення кваліфікації зазначається наступна інформація: повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації науково-педагогічним працівникам (для фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб – підприємців); тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС; прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію; опис досягнутих результатів навчання; дата видачі та обліковий запис документа; найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

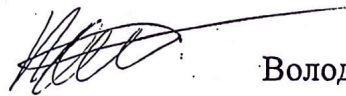
3.7.3. Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено пунктом 3.7.2, та потребують визнання вченою радою Академії згідно з цим Положенням.

4. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

4.1. Це Положення вступає в дію з моменту його затвердження рішенням (наказом) ректора Академії.

4.2. Зміни і доповнення до цього Положення розглядаються та схвалюються вченою радою та затверджуються рішенням (наказом) ректора Академії.

Начальник навчального відділу,
підполковник внутрішньої служби

Володимир СПІВАК

ЗГІДНО З ОРИГІНАЛОМ
Старший інспектор відділу
документального забезпечення
ПАУ

